

சிங்கப்பூரும் தமிழும் The Tamil language in Singapore

அருள்மதி இலெனின்,

ஆசிரியை, சிங்கப்பூர்

பகுதி நேர முனைவர் பட்ட மாணவி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

Arulmathi Lenin,

Teacher, Singapore

PhD Part time student, Tamil University, Thanjavur.

Abstract

This article explains how Tamils gained a foothold in Singapore in the early days, how Tamil education began and took root despite many hardships, the high status that the Tamil language has attained due to the bilingual education policy. It also explains the development of Tamil literature in Singapore, the media that contribute to the development of the Tamil language, etc.

Keywords: சிங்கப்பூரில் தமிழ், சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள், Tamil in Singapore, Singapore Tamil education

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இந்தக் கட்டுரை சிங்கப்பூரில் தமிழர்கள் தொடக்க காலத்தில் காலான்றிய விதம், தமிழ்க்கல்வி தொடங்கிப் பல இன்னல்களைக் கடந்து வேருன்றிய விதம், இருமொழிக் கல்விக்கொள்கையால் தமிழ்மொழி பெற்றிருக்கும் உன்னத நிலை ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. அத்துடன், சிங்கப்பூர்த் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி, தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குப் பங்காற்றும் ஊடகங்கள் முதலானவற்றைப் பற்றி விளக்குகிறது.

முன்னுரை:

‘சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும்’ என்னும் பாரதியின் கூற்றுக்கிணங்க, உலக நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழர்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளுள் ஒன்றான சிங்கப்பூரையும் வந்தடைந்தனர். கடல்வழி வாணிபத்தில் சிறந்திருந்த தமிழர்கள் ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன்பே தென்கிழக்காசிய நாடுகளை வந்தடைந்ததற்கான குறிப்புகள் நம் இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படுகின்றன. பல நூறு ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு காரணங்களால் தமிழர்கள் புலம்பெயர்ந்துகொண்டே இருக்கின்றனர். அதன் விளைவாக, ‘வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடை தமிழ்கூறு நல்லுலகம்’ எனத் தொல்காப்பியப் பாயிரம் கூறும் தமிழ்கூறு நல்லுலகத்தின் எல்லை இன்று உலகெங்கும் வாழும் தமிழர்களால் பரந்து விரிந்துள்ளது. அவ்வகையில் தமிழர்கள் சீரும் சிறப்புமாக வாழும் நாடுகளுள் ஒன்றாகச் சிங்கப்பூர்த் திகழ்கிறது. ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டு கால வரலாற்றை உடைய சிங்கப்பூரில் வாழும் தமிழர்களைப் பற்றியும் தமிழைப் பற்றியும் தமிழ்க் கல்வியின் நிலை பற்றியும் இக்கட்டுரையில் விரிவாகக் காணலாம்.

சங் நீல உத்தமன் கண்ட சிங்கபுரம்:

சிங்கப்பூரின் பூர்வக் குடியினர் மலாய்க்காரர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் அக்காலத்தில் சிங்கப்பூரைத் ‘துமாசிக்’ என்றழைத்தனர். சங் நீல உத்தமன் (Sang Nila Utama) என்னும் ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் இளவரசர் கி.பி. 1299-ஆம் ஆண்டு ஒரு புதிய நகரத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்னும்

நோக்கத்தோடு தென்கிழக்காசிய கடற்கரையையொட்டிய நாடுகளில் பொருத்தமானதோர் இடத்தைத் தேடினார். அவர் ஒரு நாள் துமாசிக் தீவை வந்தடைந்தார். அப்போது ஓர் இடத்தில் அவர் ஒரு மிருகத்தைப் பார்த்ததாகவும் அது சிங்கம் என்று கருதி அந்த இடத்திற்குச் 'சிங்கபுரம்' எனப் பெயர் வைத்ததாகவும் அது பின்னாளில் சிங்கப்பூர் என்றானதாகவும் செஜாரா மலாயு (Sejara Melayu) என்னும் மலாய் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சுமத்திராவின் ஒரு பகுதியாக இருந்த ஸ்ரீவிஜயப் பேரரசின் கீழ் சிங்கபுரம் நல்ல வாணிபத் தளமாக விளங்கியது என்று சிங்கப்பூர் 150-ஆம் ஆண்டு மலரில் (பக்கம் 21) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டு காலம் ஸ்ரீவிஜய நகரப் பேரரசின் ஆளுகையில் இருந்த சிங்கபுரம், கி.பி.1377-ஆம் ஆண்டு மஜப்பாகிட் பேரரசு மேற்கொண்ட படையெடுப்பால் அழிக்கப்பட்டு வசதி வாய்ப்புகளற்ற ஒரு மீன்பிடி கிராமமாக ஆனது.

நவீன சிங்கப்பூர்:

18-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறு மீன்பிடி கிராமமாக இருந்த துமாசிக்கின் உரிமையாளர்களாக சுல்தான் உசேன் முகமது ஷா, தெமங்கோங் அப்துல் ரகுமான் ஆகியோர் இருந்தனர். இங்கிலாந்து அரசின் சார்பில் ஒரு வணிக மையத்தை அமைக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தோடு 1819-ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூருக்கு வந்த சர் ஸ்டாம்போர்டு இராஃபிள்ஸ், இந்தத் தீவை வணிகத்திற்குப் பயன்படுத்துவதற்கான குத்தகையைப் பெற்றார். சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சிங்கப்பூர் இங்கிலாந்து நாட்டின் ஆளுகைக்குட்பட்ட வணிகத் தலமானது. இவ்விதம் நவீன சிங்கப்பூரின் வரலாறு இராஃபிள்ஸ் வருகையிலிருந்து தொடங்கியது. சிங்கப்பூரின் துறைமுகம் இயற்கைத் துறைமுகமாக விளங்கியதால் விரைவான வாணிகப் பெருக்கத்திற்கும் மக்கள் குடியேற்றத்திற்கும் வித்திட்டது.

சிங்கப்பூர்த் தமிழர்கள்:

திரைகடலோடியும் திரவியம் தேடிய தமிழர்கள் தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் ஆயிரமாண்டுகளுக்கு முன்பே காலூன்றினர். எனினும் அவர்கள் இங்கு நிரந்தரமாகத் தங்கவில்லை. நவீன சிங்கப்பூரின் தந்தையான சர் ஸ்டாம்போர்டு இராஃபிள்ஸ் 1819-ஆம் ஆண்டு சிங்கப்பூருக்கு வந்தபோது தம்முடன் நாராயணப்பிள்ளை முதலான தமிழர்களைப் பினாங்கிலிருந்து அழைத்து வந்தார். சிங்கப்பூருக்கு இராஃபிள்ஸ் வந்தபோது அவருடன் வந்த தமிழர்களே இங்கு வாழத்தலைப்பட்ட முதல் தலைமுறை தமிழர்களாக இருந்தனர். அதன் பிறகே தமிழர்களின் குடியேற்றம் இங்குப் படிப்படியாக நிகழத்தொடங்கியது. பல்வேறு பணிகளைச் செய்வதற்காகவும் வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவும் இங்குத் தமிழர்கள், சீனர்கள் முதலானவர்கள் வரத்தொடங்கினர்.

தொடக்ககாலத்தில் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் அலுவல்களைச் செய்வதற்காகத் தமிழர்கள் இங்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் அழைத்து வரப்பட்டனர். மேலும் இங்குள்ள காடுகளைத் திருத்தி, நாடாக்க இந்தியச் சிறைகளில் இருந்த கைதிகளையும் கொண்டு வந்தனர். ரப்பர்த் தோட்டம் முதலான தோட்டப்புறங்களில் கங்காணி வேலைகளைச் செய்வதற்காகவும் தமிழகத்திலிருந்தும் இலங்கையிலிருந்தும் தமிழர்கள் ஆங்கிலேய அரசால் இங்கு வரவழைக்கப்பட்டனர். இவர்களின் கடின உழைப்பால் சிங்கப்பூர் நிலையானதொரு அரசியலை அமைத்த பின்னர், பொருளாதார ரீதியாகத் தம்மை முன்னேற்றிக்கொள்ளவும் அமைதியாக வாழ்க்கை வாழவும் சிங்கப்பூர் உகந்த நாடு என முடிவு செய்து பல தமிழர்கள் குடியேறினர். இப்படிச் சிங்கப்பூரில் குடியேறிய தமிழர்கள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு காரணங்களுக்காகக் குடியேறியுள்ளனர். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள்

மதத்தாலும் பிற காரணங்களாலும் பிரிந்திருப்பதைக் காட்டிலும் தமிழால் இணைந்திருப்பது பெருமைக்குரியதாகும்.

சிங்கப்பூரில் தமிழ்க் கல்வியின் தோற்றம்:

ஆங்கிலேயர்களின் அலுவல்களைச் செய்வதற்கும் தோட்ட வேலைகளைச் செய்வதற்காகவும் சிங்கப்பூருக்கு வரவழைக்கப்பட்ட தமிழர்களுள் சிலர் மட்டுமே குடும்பத்தோடு தங்கினர். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வித்தகுதியை அளிக்க வேண்டும் என்று விழைந்தனர். “சிங்கப்பூரில் வாழ்ந்த தமிழர்களில் பலர் தம் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி அறிவைப் புகட்ட விரும்பினர். அதற்கு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையும் எதிர்கொண்ட சிக்கல்களையும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் பட்டபாட்டையும் அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு வியந்துபோனேன். அவர்களில் பலர் படிக்காத தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் தமிழுக்காக அவர்கள் ஆற்றிய சேவையைக் குறைத்து எடைபோட முடியாது. படித்தவர்களும் பணக்காரர்களும் பொதுவாக ஒதுங்கி இருந்தாலும் அவர்களில் சிலர் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குக் கை கொடுத்துள்ளனர்” என்று திரு.பி.சிவசாமி, சிங்கப்பூரில் தமிழ்ப் பள்ளிகள் என்னும் நூலில் (பக்கம் 28) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அக்காலத் தமிழர்களின் பெரு முயற்சியால் சிங்கப்பூரின் முதல் தமிழ்ப்பள்ளி 1834-இல் தொடங்கப்பட்டது. ‘சிங்கப்பூர் இலவசப் பள்ளி’ (Singapore Free School) என்ற அந்தப் பள்ளியில் அப்போது 18 மாணவர்கள் பயின்றனர். இவ்விதம், சிங்கப்பூரின் தமிழ்க்கல்வி வரலாறு 1834-ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடங்குகிறது.

இத்தமிழ் வகுப்பின் பயணம் 1836-ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்தது. பிறகு, 1838-ஆம் ஆண்டு மீண்டும் திறக்கப்பட்டது. அப்போது 46 மாணவர்கள் அந்தத் தமிழ்ப் பள்ளியில் படிக்கப் பதிவு செய்திருந்ததாக முனைவர் மா.இராஜிக்கண்ணு தம்முடைய ஆய்வு நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பள்ளிக்கு இரண்டு தமிழாசிரியர்களும் தமிழ்ப்பாட நூல்களும் தமிழகத்திலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டதாகக் கூறியுள்ள அவர் அப்பள்ளி தொடர்ந்து இயங்கவில்லை எனவும் கூறியுள்ளார். 1873, 1876-ஆம் ஆண்டுகளில் இரண்டு ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் தமிழ் வகுப்புகள் திறக்கப்பட்டன. அந்தப் பள்ளிகளில் தமிழ் பயிற்றுமொழியாக இருந்ததாகத் திரு துரைசாமி (Rev.T.R. Doraisamy) (கூறியதாக, ‘சிங்கப்பூர் 150-ஆம் ஆண்டு விழாச் சிறப்பு மலர்’ (150 years of Education in Singapore, 1969, பக்கம் 117) என்னும் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் தமிழ்க் கல்வியைப் பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கத் தேவையான உதவிகள் உரிய காலத்தில் கிடைத்திருப்பதை அறியமுடிகிறது.

தொடர்ந்து, 1887-இல் திரு ஓல்டுஆம் (Mr.Oldham), தாம் நடத்திய மெத்தடிஸ்ட் பெண்கள் பள்ளியில் (Methodist Girls School) தமிழ் கற்பிக்கத் தேவையான அடிப்படை வசதிகளைச் செய்தளித்தார். 1859-இல் செயிண்ட் பிரான்சிஸ் மலபார் பள்ளியில் (St Francis Xavier Malabar School) தமிழ் வகுப்பு தொடங்கப்பட்டு 1904-ஆம் ஆண்டு மூடப்படும்வரை தமிழ்க்கல்விக்குச் சேவையாற்றியது. சிங்கப்பூரில் 1921-ஆம் ஆண்டுமுதல் 1940-ஆம் ஆண்டு வரை 18 தமிழ்ப்பள்ளிகள் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. அவற்றில் சுமார் 1000 மாணவர்கள் தமிழ் பயின்று வந்துள்ளனர்.

சிங்கப்பூரில் 1941-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் முதல் 1945-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் வரை ஜப்பானியர் ஆட்சி நடந்தது. அக்காலத்தில் சிங்கப்பூரில் இருந்த தமிழ்ப் பள்ளிகள் மூடப்பட்டு, அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் ஜப்பானிய மொழி மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்டது. அதன்பிறகும் தமிழ்க் கல்வியின் நிலை போராட்டமாகவே இருந்துள்ளது.

சிங்கப்பூரில் 1950-ஆம் ஆண்டில் 23 பதிவு செய்யப்பட்ட தமிழ்ப்பள்ளிகள் இயங்கியுள்ளன. இவை அக்காலத்தில் அரசாங்கத்தின் நிதியுதவியைப் பெற்று இயங்கின. இப்பள்ளிகளில் 1,486 மாணவர்கள் படித்தார்கள். இதில் 56 பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் மட்டுமே இருந்தனர்.

இராமகிருட்டிண மடாலயம் சிங்கப்பூரின் தமிழ்க் கல்விக்குப் பேருதவி புரிந்துள்ளது. அது விவேகானந்தர் ஆண்கள் பள்ளியையும் சாரதாதேவி பெண்கள் பள்ளியையும் நிறுவித் தமிழ்க் கல்வி சிங்கப்பூரில் நிலைபெற உதவியுள்ளது. அக்காலத்தில் பெரும்பாலான பள்ளிகளில் ஆறாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே கற்பிக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி விவேகானந்தா பள்ளியில் ஏழாம் வகுப்புவரை கற்பிக்கப்பட்டது. ஏழாம் வகுப்பில் நடத்தப்பெற்ற தேர்வு ஆசிரியர் ஆயத்தத் தேர்வாக இருந்தது.

1946-ஆம் ஆண்டு கடையநல்லூர் முஸ்லிம் லீக் அமைப்பினர் உமறுப்புலவர் தமிழ்ப் பள்ளியை நிறுவி, அதனை உயர்நிலைப் பள்ளியாகவும் தொடர்ந்து நடத்தினர்.

1960-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட இந்த உயர்நிலைப் பள்ளியில் அப்போது 23 மாணவர்கள் சேர்ந்தனர். அந்த ஆண்டிலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் தொடர்ந்து உயர்ந்தது. இந்த வளர்ச்சி ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் இரண்டாம் மொழியாகத் தமிழ் கற்பிக்கத் தொடங்கியபோது மாறியது. தமிழ்ப் பள்ளியில் தமிழ் பயிலும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாகக் குறையத் தொடங்கியதால் 1983-ஆம் ஆண்டில் தென்கிழக்காசியாவில் இயங்கி வந்த ஒரே தமிழ் உயர்நிலைப் பள்ளியான உமறுப்புலவர் தமிழ் உயர்நிலைப்பள்ளி மூடப்பட்டு, தமிழ்ப் பள்ளிகளுக்கான வரலாறு ஒரு முடிவை எட்டியது.

தமிழ் அதிகாரத்துவ மொழி:

1956-இல் அனைத்துக் கட்சியினரும் ஒன்றுகூடி ஆங்கிலம், சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய நான்கு மொழிகளையும் அதிகாரத்துவ மொழியாக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர். அப்போதைய முதலமைச்சர் டேவிட் மார்ஷல் தலைமையில் இயங்கிய அரசு அந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நான்கு மொழிப் பிரிவையும் சமமாக நடத்த உறுதியளித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பல தமிழ்ப் பள்ளிகள் நல்ல வசதிகளைக்கொண்ட பள்ளிகளோடு ஒன்றிணைக்கப்பட்டன.

சிங்கப்பூரின் இருமொழிக் கல்விக் கொள்கை:

சிங்கப்பூர்க் கல்வித் திட்டத்தின் முக்கியக் கூறாக இருமொழிக் கல்விக் கொள்கை விளங்குகிறது. பிள்ளைகள் ஒரு மொழியை மட்டும் கற்றால் அவர்களது எதிர்காலம் சிறக்காது என்று சிங்கப்பூரின் முதல் பிரதமர் லீ குவான் யூவின் தலைமையிலான அரசாங்கம் எண்ணியது. பிள்ளைகள் வாழ்க்கைக்கு உதவும் தொடர்பு மொழியான ஆங்கிலத்தை மட்டும் கற்றால் சிறந்த வாழ்க்கையைப் பெற முடியும். ஆனால், பல இன மக்கள் வாழும் சிங்கப்பூரில் பிள்ளைகள் தங்களது சொந்த இனத்தின் அடையாளத்தையும் பண்பாட்டையும் இழந்து விடக்கூடும். அதனால், எதிர்கால வாழ்க்கைக்குத் தேவையான திறன்களைக் கற்றுத் தேரும் அதே வேளையில் தங்களின் பண்பாட்டையும் விழுமியத்தையும் கற்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனால், சிங்கப்பூரில் பயிலும் மாணவர்கள் தொடர்பு மொழியான ஆங்கிலத்தை முதல் மொழியாகவும் அவரவர் தாய்மொழியை இரண்டாம் மொழியாகவும் பயில வேண்டும் என்னும் இருமொழிக் கல்விக்கொள்கை 1959-ஆம் ஆண்டு வகுக்கப்பட்டது.

கட்டாய இருமொழிக் கல்விக் கொள்கை:

சிங்கப்பூர் அரசால் வகுக்கப்பட்ட மொழிக் கொள்கையின் அடிப்படையில் 1960-ஆம் ஆண்டு முதல் தொடக்கப்பள்ளிகளில் கட்டாய இருமொழிக் கல்விக் கொள்கை அறிமுகமானது. அதனைத்

தொடர்ந்து தாய்மொழிப் பள்ளிகளில் இரண்டாம் மொழியாக ஆங்கிலமும், ஆங்கிலப் பள்ளிகளில் முதல் மொழியாக ஆங்கிலமும், சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய தாய்மொழிகள் இரண்டாம் மொழிகளாகவும் கற்பிக்கப்பட்டன. 1966-இல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டாம் மொழியாகத் தாய்மொழி கற்பது கட்டாயமானது.

இவ்விதம் அரசாங்கம் கொண்டுவந்த இருமொழிக் கல்விக் கொள்கையை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டதால், தாய்மொழிப் பள்ளிகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்புவது குறைந்து ஆங்கிலப் பள்ளிகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பும் நிலை ஏற்பட்டது. இவ்விதம் 1979-ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப் பள்ளிகளின் பயணம் படிப்படியாகக் குறைந்து 1982-ஆம் ஆண்டு முடிவடைந்தது.

தமிழ்க் கல்வியின் இன்றைய நிலை:

சிங்கப்பூரில் ஆங்கிலம், சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய நான்கு மொழிகளும் 1959-ஆம் ஆண்டு முதல் அதிகாரத்துவ மொழிகளாக இருக்கின்றன. பல்லினச் சமுதாயமாக விளங்கும் சிங்கப்பூரில் ஆங்கிலம் தொடர்பு மொழியாகவும் அலுவல் மொழியாகவும் அவரவர் தாய்மொழி ஒவ்வோர் இனத்தவருக்கும் உரிய பாரம்பரியத்தையும் ஆசியப் பண்பாட்டு மூலங்களோடு இணைப்பதற்கு இன்றியமையாத பாலமாகவும் அமைந்திருக்கிறது.

சிங்கப்பூரின் அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றாகத் தமிழ்மொழித் திகழ்வதால் தமிழ்மொழியும் தமிழ் இலக்கியமும் பல சிறப்புகளைப் பெற்றிருக்கின்றன. தமிழ் படிக்கும் மாணவர்களுக்குரிய பாடநூல்களும் பயிற்றுக்கருவிகளும் சிங்கப்பூரின் கல்வி அமைச்சால் மாணவர்களின் தேவையறிந்து சிறப்பாக உருவாக்கப்படுகின்றன. சிங்கப்பூரின் தமிழ் கற்றல் கற்பித்தலில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுத் திறன்களும் காலத்திற்கேற்ற தகவல் தொழில்நுட்பக் கூறுகளும் சரியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தொடக்கப்பள்ளிகளில் அறநெறிக் கல்வியும் தாய்மொழியில் கற்பிக்கப்படுவதால், அறநெறிப் பாடநூல்களும் அவற்றுக்குரிய பயிற்றுக்கருவிகளும் தமிழில் உருவாக்கப்படுகின்றன.

அரசாங்கத்தின் இருமொழிக் கொள்கையால் இன்று பெரும்பாலான பாலர் பள்ளிகளில் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்படுகிறது. 2025-ஆம் ஆண்டின்படி, 56 கல்வியமைச்சுப் பாலர் பள்ளிகளிலும் 167 தொடக்கப்பள்ளிகளிலும் 85 உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 12 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் மொழி நிலையங்களாகவும் 16 புகுமுக/தொடக்கக் கல்லூரிகளிலும் தமிழ் தாய்மொழியாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. இக்கல்வி நிலையங்களில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களும் நூற்றுக்கணக்கான தமிழாசிரியர்களும் இருக்கின்றனர்.

சிங்கப்பூர்த் தேசியப் பல்கலைக் கழகத்தில் தெற்கு ஆசியவியல் துறையிலும், மொழிகள் படிப்பு நிலையத்திலும் தமிழ்மொழி, தமிழியல் பாடங்கள் விருப்பப் பாடங்களாக உள்ளன. நன்யாங் தொழில்நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தின் ஒரு பகுதியான தேசியக் கல்விக் கழகத்தின் (National Institute of Education) தமிழ்மொழிப் பகுதி தமிழாசிரியர்களுக்குரிய பயிற்சியை அளிக்கிறது. இங்கு, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பட்டயப்படிப்பு, தமிழ் இளங்கலைப் பட்டம், ஆசிரியர் பயிற்சி முதுகலைப் படிப்பு, கல்வியியல் முதுகலை, முனைவர் பட்டக்கல்வி முதலானவை வழங்கப்படுகின்றன. தமிழ் கற்றல் கற்பித்தல், தமிழ்மொழி இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுகளும் இப்பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெறுகின்றன.

சிங்கப்பூர்ச் சமூக அறிவியல் பல்கலைக்கழகத்தில் (Singapore University of Social Studies) பகுதிநேரத் தமிழ் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பும் நீ ஆன் பலதுறைத் தொழிற்கல்லூரியில் (Ngee Ann

Polytechnic) தமிழாசிரியர்களுக்கான பட்டயக்கல்வியும் வழங்கப்படுகின்றன. இவ்விதம், சிங்கப்பூரில் தமிழ் பாலர்பள்ளி முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை கற்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சிங்கப்பூரின் இலக்கியங்கள்:

சிங்கப்பூரில் தமிழ் இலக்கியங்கள் ஏறத்தாழ இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக எழுதப்பட்டு வருகின்றன. சிங்கைத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடி நூலாக, 'முனாஜாத்துத் திரட்டு' என்னும் கவிதை நூல் அமைந்துள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து பல கவிதை நூல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வலுச் சேர்ப்பதற்கு, சிங்கே நேசன், சிங்கை வர்த்தமானி முதலான பல்வேறு வார, மாத இதழ்களும் 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

தொடக்க காலத்தில் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள் கவிதை இலக்கியங்களாகவே இருந்தன. எனினும், நாவல், நாடகம், சிறுகதைகள், குழந்தை இலக்கியங்களும் சிங்கப்பூர் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றுள்ளன. சிங்கப்பூரின் அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றாகத் தமிழ்மொழி இருப்பதால், தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சிங்கப்பூர் அரசாங்கம் அளித்துவரும் ஆதரவு மிகுதியாக உள்ளது. இலக்கிய வளர்ச்சியை ஊக்கப்படுத்தும்விதமாக இலக்கியம், கலை ஆகியவற்றில் சிறந்து விளங்குபவர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களுக்கு, 'கலாசார விருது' வழங்குகிறது. அத்துடன் எழுத்தாளர்களின் படைப்பாற்றலை ஊக்குவிக்கும்விதமாக, 'எழுத்தாளர் வாரம்', 'சிங்கப்பூர்க் கலைவிழா' ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன.

சிங்கப்பூரின் தமிழ் இலக்கியத்தை எழுதுபவர்களுக்குத் 'தென்கிழக்காசிய இலக்கிய விருது' கிடைக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது. தென்கிழக்காசியாவில் உள்ள அதிகாரத்துவ மொழிகளில் எழுதப்படும் இலக்கியங்களுக்கு மட்டுமே இவ்விருது வழங்கப்படுகிறது. அவ்வகையில் சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழி அதிகாரத்துவ மொழியாக இருப்பதால், தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இவ்விருதுக்குத் தகுதி பெறுகிறார்கள். இவ்விதம், சிங்கப்பூரில் எழுதப்படும் தமிழ் இலக்கியங்கள் உயர்ந்த இடத்தைப் பெற்றுத் தமிழுக்கு மணிமகுடம் சூட்டுகின்றன.

தமிழ் ஊடகங்கள்:

சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழியில் தமிழவேள் கோ.சாரங்கபாணியால் தொடங்கப்பட்ட 'தமிழ் முரசு' என்னும் நாளிதழ் ஏறத்தாழ 90ஆண்டுகளாக இயங்கி வருகிறது. சிங்கப்பூருக்கென தனித்தன்மை வாய்ந்த 'ஒலி 968' என்னும் வானொலியும், 'வசந்தம்' என்னும் தொலைக்காட்சியும் இயங்குகின்றன. வானொலி 24 மணி நேரமும் இயங்கி நல்ல தரமான தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கிவருகின்றது. அது போன்றே தொலைக்காட்சியிலும் நல்ல தரமான தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் ஒலி, ஒளிபரப்பாகின்றன.

தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் சமூகத்தின் பங்கு:

பள்ளியில் பிள்ளைகள் தமிழ்மொழியைக் கற்றுத்தேர்ந்த பிறகு, அன்றாட வாழ்க்கையிலும் தொடர்ந்து தாய்மொழியாம் தமிழைப் பேசுவதற்கும் பொருத்தமாகப் பயன்படுத்துவதற்கும் சமூகத்தின் பங்கு அவசியமாகும். இல்லையெனில் தமிழ்மொழி, பள்ளிகளில் மதிப்பெண்களுக்காக மாணவர்கள் பயிலும் ஒரு மொழி என்ற நிலையிலேயே நின்றுவிடும். சிங்கப்பூரின் பன்மொழிச் சூழலில் வாழும் இளந்தலைமுறையினரிடம் தமிழ்மொழி மீதான ஆர்வத்தையும் ஈடுபாட்டையும் தக்க வைத்துக்கொள்வது சவால் நிறைந்ததாக உள்ளது. அச்சவாலை எதிர்கொள்ளும் விதமாகப் பல சமூக அமைப்புகள் தொடக்க காலத்திலிருந்து இன்று வரை பங்காற்றிவருகின்றன.

சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர் சங்கம், தமிழ்மொழி கற்றல் வளர்ச்சிக்குழு, வளர்தமிழ் இயக்கம் முதலான சமூக அமைப்புகள் தமிழ்மொழி மேம்பாட்டில் அக்கறை செலுத்துகின்றன.

சிங்கப்பூரிலுள்ள தேசிய நூலக வாரியம் அதிகாரத்துவ மொழிகளுள் ஒன்றான தமிழ்மொழியில் ஆயிரக்கணக்கான நூல்களை மாணவர்களும் பொது மக்களும் பயன்படுத்துவதற்கு வழங்கியுள்ளது. இங்கு இல்லாத நூல்களே இல்லை எனும் அளவிற்கு, இங்குள்ள நூலகங்களில் தமிழ் நூல்கள் நிறைந்திருக்கின்றன.

சிங்கப்பூரால் தமிழ் பெற்றிருக்கும் சிறப்புகள்:

சிங்கப்பூரில் அதிகாரத்துவ தாய்மொழிகளாக சீனம், மலாய், தமிழ் ஆகிய மூன்று மூன்று மொழிகளும் இருக்கின்றன. அதனால், சிங்கப்பூரில் பாலர் பள்ளி தொடங்கி பல்கலைக்கழகம் வரை தமிழுக்குச் சிறந்ததோர் இடமுள்ளது. சிங்கப்பூர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தமிழில் பேசுவதற்கும் தமிழில் பேசுவதைப் பிற அதிகாரத்துவ மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பதற்கும் பிற அதிகாரத்துவ மொழிகளில் பேசுவதை தமிழில் மொழிபெயர்ப்பதற்கும் உரிய வசதிகளை அரசு அளித்துள்ளது. சிங்கப்பூர் விமான நிலையம், ரயில் நிலையங்கள், பொது இடங்களில் இடம்பெறும் அறிவிப்புகள் என அரசு சார்ந்த அனைத்திலும் தமிழுக்கும் இடம் உண்டு.

தென்கிழக்காசிய நாடுகளுள் சிங்கப்பூரில் மட்டுமே தமிழ் அதிகாரத்துவ மொழி என்னும் உயரிய நிலையைப் பெற்றுள்ளது. அதனால், 'ஆசியான்' எனப்படும் சிங்கப்பூர், மலேசியா, புருணை, தாய்லாந்து, இந்தோனேசியா முதலான பத்து நாடுகளின் கூட்டமைப்பு நடத்தும் இலக்கியப் போட்டிகளில் தமிழ்மொழிக்கும் பங்கு உண்டு. அதனால், சிங்கப்பூர்த் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பலர் ஆசியான் விருதினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

சிங்கப்பூரில் வழங்கப்படும் உயரிய கலாசார விருதினையும் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவை அனைத்தும் சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழி அதிகாரத்துவ மொழி என்னும் நிலையைப் பெற்றிருப்பதால் மட்டுமே கைவசமாகியிருக்கின்றன. அதனால், சிங்கப்பூரால் தமிழ் உலக அரங்கில் நன்னிலையைப் பெற்றிருக்கிறது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது.

பார்வை நூல்கள்:

1. சிங்கப்பூர் 150-ஆம் ஆண்டு விழாச் சிறப்பு மலர், 1969.
2. சிங்கப்பூரில் தமிழ்ப் பள்ளிகள், வேரிலிருந்து கிளைகள் வரை... திரு.பி.சிவசாமி, திருவள்ளூர் பதிப்பகம், செப்டம்பர் 2015.
3. சிங்கப்பூரில் தமிழ்மொழிக் கல்வி, சிங்கப்பூர்த் தமிழாசிரியர்க் கழகம், 2016
4. சிங்கப்பூரில் தமிழ்க்கல்வி - வரலாற்று நோக்கில் (1950-2009) - முனைவர் மா.இராஜிக்கண்ணு, 2016
5. <https://www.nlb.gov.sg/main/article-detail?cmsuuiid=abefe184-69e4-44ff-ad28-69cc9e824b60>

References

1. Singapore 150th Anniversary Special Publication, 1969.
2. Tamil Schools in Singapore, From Roots to Branches... Mr. P. Sivasamy, Thiruvalluvar Publishers, September 2015.
3. Tamil Language Education in Singapore, Singapore Tamil Teachers' Union, 2016
4. Tamil Education in Singapore - A Historical Perspective (1950-2009) - Dr. M. Rajikkannu, 2016
5. <https://www.nlb.gov.sg/main/article-detail?cmsuuiid=abefe184-69e4-44ff-ad28-69cc9e824b60>

Copyright (c) 2025 Author | **License:** This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).